

[Lysholt Hansen.]

statsfinansielle situation nødvendiggør, at der foretages en meget kritisk gennemgang af statsudgifterne med henblik på gennemførelse af de nødvendige besparelser på såvel de lovbundne som andre udgifter, herunder ikke mindst administrationsudgifterne.“

Og så følger man til:

„Den praktiske gennemførelse heraf påhviler regeringen, der har ansvaret for administrationen.“

Jeg synes ikke alene, det er for billigt således at vaske sine hænder og lægge opgaven ensidigt over på regeringen; jeg synes tillige, at venstres og de konservatives finansudvalgsmedlemmer hermed devaluerer deres eget ansvar og deres egne muligheder for som finansudvalgsmedlemmer at øve indflydelse på statens økonomi. Som vel i intet andet folketingsudvalg er der netop i finansudvalget alle muligheder for løbende ikke alene at få alt det materiale fra administrationen, som man måtte ønske, men også for til enhver tid at tilkalde hvilken som helst af ministrene, man måtte ønske, for at få drøftet ethvert emne. Jeg vil derfor påstå, at venstre og de konservative er sluppet billigt om ved deres besparelsesønsker, når de henviser til, at det er noget, der må klares af regeringen og dens administration. Deres egne muligheder for at vise initiativ i denne retning har været nogenlunde lige så gode som regeringens, og jeg må derfor mene, at det har været viljen og det politiske mod til at afsløre sine hensigter, det har skortet på.

I finansudvalget har vi den arbejdsform, at vi ved den minutløse gennemgang af finanslovsforslaget fordeler opgaverne mellem de enkelte medlemmer, således at hvert medlem nøje gennemgår ét eller flere ministerier og derefter for det samlede udvalg redegør for væsentlige afvigelser, nybevillinger o. s. v. Støder vedkommende eller andre af udvalgets medlemmer under denne gennemgang på ting, som ønskes nærmere belyst, sker det, enten ved at man konfererer med den embedsmand fra ministeriet, som hvert enkelt medlem har fået stillet til rådighed, eller ved samråd med vedkommende minister. Gennemgangen er ikke og bør heller ikke være en blot og bar konstatering af ændringer i budgetterne fra år

til år. Da de enkelte medlemmer tilmed fra det ene år til det andet gerne har de samme paragraffer at arbejde med, får vedkommende efterhånden en sådan indsigt i sine specialområder, at ethvert parti, der har ønsker om at foreslå ændringer, også har reelle muligheder derfor.

Jeg må altså konstatere, at venstre og de konservative har haft de bedst tænkelige muligheder for at stille forslag om de besparelser på det foreliggende finanslovsforslag, som de siger de ønsker at opnå. Så vidt jeg har forstået af de seneste ugers drøftelser, skulle disse besparelser for at tilfredsstille de to partier andrage mindst 500 mill. kr. Da det sikkert ikke er et beløb, man er kommet i tanker om på det sidste, ville der have været god tid til i de 3-4 måneder, vi har arbejdet med finanslovsforslaget, at komme frem med sine forslag. Alene på de paragraffer i finanslovsforslaget, som venstres og de konservatives medlemmer i finansudvalget har haft til specialgennemgang, ville man nok have kunnet finde besparelsesmuligheder, hvis man havde ønsket at vise en selvstændig stillingtagen.

Lad mig således nævne, at det ærede medlem hr. Foged har haft § 11, landbrugsministeriet, med en udgiftssum på 325 mill. kr. til gennemgang, uden at det gav anledning til besparelsesforslag. Tværtimod har det jo ikke i den løbende debat manglet på bebrejdelser for, at landbrugsstøtten ikke var taget med, da finansministeren fremsatte finanslovsforslaget. Med den betydelige indsigt, som vi alle ved det ærede medlem hr. Foged har netop i landbrugets forhold, ville han her have kunnet give sit parti gode tips om besparelsesmuligheder, hvis det ikke netop er denne indsigt, der har tilsagt ham og hans parti ikke at spare på landbrugsministeriets budget.

For at nævne et andet eksempel har det ærede konservative medlem af finansudvalget hr. Jørgen Jensen forestået gennemgangen af to så vigtige paragraffer som §§ 14 og 27, omfattende henholdsvis boligministeriet og statens anlægsudgifter. Ikke mindst de sidste, der med en foreslået udgiftsramme på 1.315 mill. kr. er det mest nærliggende emne for alle spareapostle, ville have åbnet vide muligheder for et konservativt spareinitiativ. Det udeblev imidlertid.